

TÜRKİYE SAĞLIK İŞÇİLERİ SENDİKASI GENEL BAŞKANI SAYIN MUSTAFA BAŞOĞLU’NUN SAĞLIK HİZMETLERİ RAPORUNA İLİŞKİN GÖRÜŞLERİ

“Vizyon 2023 Teknoloji Öngörüsü Projesi Sağlık ve İlaç Paneli, Sağlık Hizmetleri Alt Grubu Raporu” incelenmiştir. İstatistik verilerle zenginleştirilmiş raporunuzda sağlık hizmetlerinin sorunları ile ilgili tespitleriniz ve 2023 vizyonu beklentiler ve umutlar yönünden önerileriniz genelde ülkemiz gerçeklerini yansıtmakla birlikte asıl olan ayırım yapılmadan vatandaşlarımıza memnuniyet verici bir düzeyde sağlık hizmeti sunulmasıdır.

Oysaki ne mevcut uygulamalarda ve ne de ileriye dönük plân ve programlarda bu hususu gerçekleştirecek bir yaklaşım görülmeyip bütün hazırlıklar mevcut uygulamalar içinde yeni idarî birimler ve yeni idarî kurullar oluşturma yönündedir.

Hastayı sağlık tesisi ve sağlık personeli tedâvi edeceğine nazaran burada önemli olan; bürokrasiyi çoğaltacak yeni birimlerin ihdası yerine, teknolojik yeniliklerle donatılarak sağlık tesislerinin sayısını artırma ve başta hekimlerimiz olmak üzere sağlık personelinin ekonomik ve sosyal durumlarının iyileştirilmesi olmalıdır.

Ülkemiz sağlık sistemlerinin ve “Sağlık ve İlaç Paneli” raporunuzun uzman değerlendirilmesinde ekte açıklanan tespitlerimizi bilgilerinize sunma imkânı vermenizden dolayı teşekkür eder, Yüce Allah'tan çalışmalarınızda başarılar dilerim.

1. Ülkemizde teşhis ve tedâvi işlemleri kamu ağırlıklı olarak: Sağlık Bakanlığı, SSK, üniversiteler, Millî Savunma Bakanlığı ve belediyeler, dernek ağırlıklı olarak; Kızılay ve vakıflar, özel ağırlıklı olarak da; özel hastaneler, özel poliklinikler, özel laboratuvarlar ve özel muayenehaneler tarafından yerine getirilmekte, ihtiyar olunan masraflarda vatandaşların durumuna göre; ya kendisi, ya devlet (Maliye Bakanlığı), ya ilgili sosyal güvenlik kurumu, ya da ilgili çalıştığı teşkilat tarafından karşılanmaktadır. Bu durumda ne teşhis ve tedâvi aşamasında ve ne de finans aşamasında, hiçbir birlik, beraberlik ve eşitlik bulunmayıp, Türkiye’deki sağlık sektörü karmakarışık ve darmadağınaktır, ilk önce bu karmakarışıklığı ve darmadağınıklığı toparlayıp hem idarî aşamada ve hem de finans aşamasında bir standart belirlemek lazımdır.
2. Ülkemize sağlık hizmeti sunan kuruluşlar ile bu hizmetlerin finansmanını karşılayan kuruluşların statülerinin pek uyumlu olmadığı gözlenmektedir. Örneğin; Bir tarafta kaldırım yapıp, diğer tarafta hastane işletmek belediyelerin işi midir? Yahut da genelde yoksullara ve yardıma muhtaç kimselere yardım yapmakla görevli bir Kızılay’ın hastane işletmesi ve teşhis ve tedâvilerin temelini teşkil eden “kan” işleri ile de uğraşması illa doğru mudur? Buna göre; demek oluyor ki, sağlıkta sistemler derlenip toparlanırken teşhis ve tedâvileri yapacak kurum ve kuruluşlarda da bir standart belirlemek lazımdır.
3. Türk sağlık sistemleri yeniden yapılandırılırken, kamu ve özel sektör yönünden dengelerin korunması şarttır. Hâlen özel kesim hastanelerinin yüksek gelir gruplarına, kamu hastanelerinin

de düşük gelir gruplarına hitap ettiği gerçeği karşısında dengeler bozulmuş, sanki kamu hastaneleri fakir fukaraya, özel hastanelerde zengin tabakaya hizmet vermekte olduğu imajı yerleşmiş ve buna paralel olarak da kamu hastanelerinin yetersiz olduğu ve kaliteli hizmet vermediği anlayışı sağlık sektörüne hâkim olarak kamunun aleyhine bir durum oluşturulmuştur. Oysaki gelişmiş batı ülkelerinde bile en kaliteli hizmet kamu hastanelerinde verilmekte olduğu göz önünde tutulursa, sağlıkta kamu hizmetini zayıflatan veya önünü kesen bu anlayışa son verilmeli, hastaneler arası ücret ve hizmet yönünden bir standart oluşturulmalıdır.

4. Türk sağlık sisteminin zaafiyetlerinden birisi de, personel istihdamı yönündendir. Şöyle ki, aynı bir hekim aynı bir zaman dilimi içinde hem kamu hastanesinde, hem özel bir hastanede ve hem de kendi ticari bürosunda hizmet yapabilmektedir. Bu durum hekimde yorgunluk, kamuda verimsiz hizmet, mesleğe yeni başlayacaklar yönünden de istihdamın önünü kesmedir. Hekimlerin, kamuda kalarak sosyal haklarını, özel kesimde çalışarak da ekonomik haklarını korudukları bir gerçektir. Bu nedenle sağlık personelinin hem ekonomik ve hem de sosyal haklarında iyileştirmeler yapılarak tek yerde ve tek görevde çalışılması hususunda yeni bir standart oluşturulmalıdır.

Mustafa BAŞOĞLU